

عنوان مقاله:

کاربست نمادین اسطوره های دینی در شعر مقاومت قیصر امینپور واحمددحبور

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

جواد گرجامی - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

حسین محسنی - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

شهلا حشمتی - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

شعر پایداری به عنوان یکی از شاخه‌های ادبیات متعهد، دارای مولفه‌های مختلفی همچون ظلم ستیزی و حق طلبی، دعوت به آزادی و آزادگی، ستایش مقاومت و تابآوری است. از شاخصه های اساسی شعر پایداری، تلاش برای معرفی الگوهای برتر و درونی کردن آرمان مقاومت به همراه تعمیق روحیه مبارزه طلبی است که در قالب طرح قهرمانان و اسطوره های دینی نمود پیدا می کند. مرحوم قیصر امینپور و احمد دحبور دو تن از شعرای پایداری در ادبیات فارسی و عربی هستند که همواره از اسطوره های دینی در راستای القاء مفهوم پایداری و مولفه های برجسته آن بهره جستند. در مورد کاربرد نمادین حضرت یوسف و امام حسین (علیهم السلام) در شعر این دو شاعر، به رغم وجود برخی تشابهات در کلیات، تفاوت های چشمگیری وجود دارد. این تفاوت در افق دید دو شاعر به حیات و سرگذشت اسطوره های یاد شده است. دحبور به عنوان شاعر فلسطینی آشنا با آلام سرزمین به غارت رفته خویش، بیشتر درصدد بهره برداری سیاسی از دونماد فوق است، اما امین پور به دور از چنین دغدغه ای، نگاهی انسانی و عاطفی به این مساله دارد.

کلمات کلیدی:

اسطوره های دینی، قیصر امینپور، احمد دحبور، مفهوم پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582199>

